

Bilag 7.

Socialministeriet.

København, den 9. Marts 1948.

I Skrivelse af 5. d. M. har Udvalget udbedt sig en Udtalelse vedrørende nogle af Foreningen af gensidige danske Ulykkesforsikringsselskaber efter Aftale med Formanden for Dansk Ulykkesforsikrings Forening i Skrivelse af 4. d. M. stillede Ændringsforslag til § 10 og til § 14, Stk. 3, i Forslag til Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

Det fremsatte Ændringsforslag til Forslagets § 10 maa Ministeriet opfatte som et Ønske om, at der helt eller delvis gives Afkald paa Skadesreserver med Hensyn til de af Reguleringerne forårsagede Udgifter, medens det forelagte Lovforslag forudsætter den almindeligt gældende forsikringsmæssige Ordning, at de anerkendte Forsikringsselskaber raader over Skadesreserver af en saadan Størrelse, at disse giver Dækning for de løbende Forpligtelser, herunder de af Reguleringerne følgende Udgifter.

Ministeriet mener at maatte fastholde, at der ikke — uden at hele Spørgsmaalet om den nærmere Ordning af den lovpligtige Ulykkesforsikring tages op til Revision — kan afstaas fra Kravet om Skadesreserver i det foran forudsatte Omfang, idet Ministeriet har set det som sin Opgave ved de i Lovforslaget herom indeholdte Regler at skabe sædvanlig Sikkerhed for de forsikredes Krav, hvorved det bemærkes, at man ikke herved ses at have skabt Vanskeligheder for Selskaberne efter de hidtidige Erfaringer om de relativt langsomme Prisbevægelser her i Landet. I denne Forbindelse skal man ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at man i Lovforslaget, bl. a. for at fastholde saa stabile Forhold som muligt for Selskaberne, har foreslaaet, at Ændringer i Lovens Ydelser kun skal foretages, naar Pristallet stiger eller falder 15 Points fra et fast Udgangspunkt.

Det staar imidlertid Ministeriet klart, at der i Tilfælde af en hurtig og voldsom Stigning af Pristallet vil kunne blive Tale om stærkt stigende Præmier, idet ikke blot de Ydelser, der skyldes nyindtraadte Ulykkestilfælde, men ogsaa ældre løbende Ydelser vil blive berørt deraf. I en saadan aldeles ekstraordinær Situation vil der efter Ministeriets Opfattelse være Grund til at overveje, om det vil være uhensigtsmæssigt at lade Produktionen bære de stærkt stigende Præmier paa een Gang, idet man i saa Fald kan tage Spørgsmaalet om en Fordeling af de forøgede Præmieudgifter over en Aarrække eller lignende op til Overvejelse.

Mod det fremsatte Ændringsforslag til Lovforslagets § 14, Stk. 3, finder Ministeriet intet at erindre, naar der til 2det Punkt føjes: „idet der dog herved bortses fra forøgede Udgifter i Medfør af Ulykkesforsikringslovens § 44 A“. Naar man foreslaar denne Tilføjelse, er det for helt at klargøre, hvad man ogsaa har forudsat i den hidtidige Formulering, at eventuelle Reguleringsbeløb vedrørende Ulykkestilfælde indtraadt i Tiden 1. April 1947—31. Marts 1948 paa sædvanlig Maade maa dækkes af Selskaberne gennem Præmierregulering, paa samme Maade som Tilfældet er med Reguleringsbeløb vedrørende senere indtraadte Ulykkestilfælde.

JOHAN STRØM.

Juhl-Christensen.